

ikke var mere rimeligt at placere Risø som en del af det samlede forsknings- og uddannelsesmiljø på de videregående uddannelser. Det er jo sådan, at Risø rent faktisk allerede i dag har nogle af de funktioner, og at studerende og forskere fra andre steder i landet bruger Risø i vid udstrækning.

Den demokratiske struktur på Risø er lidt skæv i forhold til den demokratiske struktur, man ser på de videregående uddannelser. Jeg kunne godt forestille mig, at man gik mere i retning af at få en fælles lovgivning, sådan at også Risø kom under, hvad man kunne kalde en demokratisk struktur, hvor ansatte, studerende – som ikke findes, men som jeg altså mener burde være knyttet til Risø – og ph.d.ere, som i hvert fald findes, kunne indgå i et valg af en demokratisk ledelse.

Jeg er enig i de bemærkninger, der har været fremme om, at forskningsministeren – og ministre i det hele taget – ikke i vid udstrækning skal kunne gribe ind i forskningen. De skal have en overordnet tilsynsramme, men skal ikke kunne gribe ind og styre den enkelte forskers arbejde.

Det vil sige, at samlet mener vi måske nok der kan stilles nogle kritiske spørgsmål til, at man laver en lov af den type her, men det er trods alt en forbedring i forhold til det, der gælder nu.

Derfor vil vi arbejde positivt med lovforslaget i udvalget.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for den meget positive modtagelse. Tinget har givet lovforslaget om Forskningscenter Risø. Jeg vil også gerne fuldt ud tilslutte mig den ros, der lå i fru Helen Beims tilkendegivelse over for Forskningscenter Risø.

Vi har en institution, der nyder stor anerkendelse både indenlands og udenlands. Det er vigtigt for dansk forskning, at vi sørger for, at vi har en kvalitet i forskningen, som er af international klasse. Jeg tror, at de fleste af os oplever – både når vi møder forskere fra andre institutioner indenlands, og når vi møder forskere fra udenlandske institutioner – at der er en meget stor anerkendelse af den indsats, der ydes på Forskningscenter Risø.

Så vil jeg vende mig til de mange konkrete tilkendegivelser, der er kommet fra partiernes ordførere her ved førstebehandlingen, og som går ud over selve lovforslagets ramme. Flere har tilkendegivet ønske om, at man kunne se lovforslaget i en større sammenhæng, og at der kunne

skabes ens rammer for den samlede sektorforskning i Danmark. Det er jeg ikke uenig i.

Folketinget gav helt tilbage i 1987 en række anbefalinger til den daværende regering – den daværende undervisnings- og forskningsminister – med hensyn til, hvordan man kunne sikre, at sektorforskningen fik nogle ensartede rammebetingelser. Det drejede sig om at sikre, at der var en uafhængig bestyrelse for hvert enkelt sektorforskningsinstitut, det drejede sig om at sikre, at sektorforskningen var involveret og engageret i forskeruddannelsesaktiviteter, og det drejede sig om at sikre, at der var en publicering fra forskere, der var ansat ved vores sektorforskningsinstitutter.

De anbefalinger har det knebet gevaldigt med at få implementeret overalt i vores sektorforskning. Jeg kan se, at formanden for Folketingets Forskningsudvalg nikker og kan erindre, at vi gennem tiden har indkaldt minister efter minister for at anbefale dem, at de levede op til de tilkendegivelser, der kom fra Folketinget tilbage i 1986-1987.

Lovforslaget her om Forskningscenter Risø er en implementering af de anbefalinger, Folketinget afgav i 1987. Der er jeg fundamentalt uenig med hr. Tom Behnke: Der er et eksisterende lovgrundlag for Forskningscenter Risø; det har sit grundlag i dag i en energiforsyningslov tilbage fra 1976. Den ændring, vi lægger op til med det her lovforslag, er at få implementeret de faktuelle forhold, der gør sig gældende for Forskningscenter Risø. Og det er nu engang Folketingets opgave at sikre, at vores lovgivning er i overensstemmelse med virkeligheden eller med de politiske ønsker, Folketinget har.

Så det her er bestemt ikke for at trætte Folketinget og tage Folketingets tid; det er faktisk Folketingets job, om jeg så må sige, at sikre sig, at den eksisterende lovgivning er i overensstemmelse med virkeligheden. Det har ikke kun noget med de ressortmæssige forhold at gøre, og at der nu er en minister for forskningen.

Til fru Hanne Severinsen kan jeg sige, at Forskningsministeriet er et ministerium, der har et betydeligt større ressortmæssigt område i dag. Det er et ministerium, som er andet end et ministerium for Forskningscenter Risø.

Når det drejer sig om den del, som vi behandler i dag, nemlig sektorforskningen, vil jeg gerne sige, at jeg – på baggrund af de tilkendegivelser, der er kommet fra ordførerne i dag – så snart det er muligt, vil indkalde ordførerne til drøftelse af, om det forslag, vi her har med at gøre,